

raader imidlertid for, hvad han faar ud af det, og under hvilke Vilkaar han vil forhandle. Dersom der ikke kommer noget ud af det, staaer der kun tilbage at lægge frem for Offentligheden, hvilke Tilbud om en Afløsning af Loven af 7. August 1914 den højtærede Minister har modsat sig.

Indenrigsministeren (Rode): Hvorledes denne Sag videre vil udvikle sig, vil jo de nærmeste Timer vise.

Jeg skal sige til det ærede Medlem for Hovedstaden (Foss), som ved at opløse et Punkt af den før gengivne Skrivelse mente at kunne fjerne det Indtryk, som jeg antager at Skrivelsen har gjort paa alle Medlemmer, at han mindst af alle var i Stand til at fremsætte den Paastand, han i sin første Tale fremsatte. I den Anledning skal jeg oplyse, at denne Skrivelse fra først til sidst handler om et Kvantum af 200 000 Rummeter. Det er dette, man har tilraadet og søgt erhvervet, det er dette, som f. Eks. de samlede københavnske Brændehandlere, lige inden Direktør Gregersens Rejse, varmt har anbefalet. Det er overhovedet disse 200 000 Rummeter, som det hele Tiden har drejet sig om, og de Slutningsbemærkninger, som det ærede Medlem mente at kunne opløse med noget Resultat for det høje Ting, drejer sig om et à Conto Salg fra svensk Side, idet det udtrykkelig i selve Skrivelsen staaer, at Sverige erkender stadig at skyldte os ca. 180 000 Rummeter af dette Brænde, som Erhvervenes Fællesudvalg i det ærede Medlems egen Person indtrængende har anmodet mig om at købe af Hensyn til Konsekvenserne for den Samhandel med Sverige, som det ærede Medlem har sat saa meget ind paa i disse Aar. Dette Brænde blev derefter købt af 3 Mænd her i Landet, Skovrider Fr. Brammer, Godsejer A. Hillerup og daværende Folketingsmand, Hofjægermester W. Neergaard. Det var de Herrer fra den lille Kommission og fra Brændselsnævnet — der er i dette Udvalg kun en eneste Politiker, nemlig en konservativ Politiker — det er disse tre Mænd, som har foretaget Indkøbet. Det er dog ejendommeligt saa at høre det konservative Partis Ordfører (Piper) nævne dette som et Eksempel paa mine mislykkede Indløb i Henhold til Loven af 7. August, og navnlig skal jeg, for at intet skal være usagt, tilføje, at dette Indkøb ikke har det mindste med Loven af 7. August at gøre, men at Indkøbet er sket i Henhold til en Finanslovhjemmel, og at jeg i øvrigt har forhandlet med Rigsdagens Finansudvalg om Sagen.

Foss: Jeg vil gerne minde den højtærede Minister om, hvad der var Anledningen til den første Replik til ham, det var den, at Indenrigsministeren havde sagt, at dette Indkøb var anbefalet af Industriraadet, af den skandinaviske Vareudvekslingsdelegation og af Direktør Gregersen. Jeg bestred alle tre Ting og gør det fremdeles, thi det, der skete, efter at denne Skrivelse var afsendt, og efter at det første Indkøb var sket, var netop dette, at der dukkede højere Priser op i Sverige. Brænde blev langt dyrere, og derefter ved jeg, at Direktør Gregersen har fraraadet Købet, og fra Industriraadet foreligger der ikke nogen Anbefaling. Jeg maa fremdeles hævde, at saaledes som Sagen faktisk har udviklet sig, er det, jeg i denne Sag har sagt om vort Standpunkt, fuldkommen rigtigt.

Indenrigsministeren (Rode): Hvad det ærede Medlem (Foss) siger, er for saa vidt formelt rigtigt, som det altsaa ikke er Industriraadet, der har anbefalet Købet, men Erhvervenes Fællesudvalg, hvoraf Industriraadet er Medlem, og hvorfor det ærede Medlem er Formand, og han har anbefalet det under Paaberaabelse af den danske Vareudvekslings-Kommission i Forholdet til Sverige, hvoraf han er et fremtrædende Medlem. Direktør Gregersen har deltaget i alle Forhandlingerne om dette Køb og i den endelige Indstilling om Købet, efter at de tre Herrer havde foretaget deres Rejse; den endelige Indstilling fra hele Udvalget om Brændsels spørgsmaalet, hvoraf Direktør Gregersen er Medlem, foreligger for mig som en enstemmig Indstilling om Indkøbet. I Henhold til, hvad der er gaaet forud, vilde det interessere mig at vide, hvad Formanden for Erhvervenes Fællesudvalg, Hr. Alexander Foss, og Medlem af den skandinaviske Vareudvekslings Delegation, Hr. Alexander Foss, vilde have sagt til det Ministerium, som havde søgt at komme bort fra den Aftale, der var planlagt og grundlagt med Hensyn til Købet af de 200 000 Rummeter Brænde.

Piper: Den højtærede Indenrigsminister fremdrog en Række Eksempler paa Bevillinger, som han havde foranlediget, og udtalte, at disse var givne paa Indstilling af Nævnene, samt fremførte sine Grunde for, at det var rigtigt at give disse Bevillinger. Den højtærede Minister nævnedes bl. a., at Bevillingen til Gær var givet efter Forhandling med et Medlem her i Tinget, men det er ikke sket ifølge en Bevilling